ԺԵ· ՏԱՐԻ ԹԻՒ 3867 ՆՈՅԵՄԲԵՐ 21/3 ԴԵԿՏԵՄԲԵՐ 1898 19 ՐԷՃԷՊ 1316 ՇԱԲԱԹ

در سعادت اداره سی غزته (آروره) دعلطه عدیه

Նամակ կամ որ եւ է գրութիւն պիտի ի ուղղել
ԱՐԵՒԵԼՔ ՕՐԱԹԵՐԹԻ
ԽՄԲԱԳՐՈՒԹԵԱՆ
ՊՈՒԼԻՍ, Գալաթիա, Նորատունկեան խաճ

Les annonces sont reçues
à la Direction du Journal "AREVELK„
Galata, CONSTANTINOPLE.

20 ՓԱՐԱ

ԱՐԵՒԵԼՔ

ՕՐԱԹԵՐԹ

ԱԶԳԱՅԻՆ, ԳՐԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

Պոյոյ եւ գաւառներու համար՝ տարեկան. 140 Դրս
" " " " վեցամսեայ. 70 "
" " " " եռամսեայ. 40 "
Օսար երկիրներու համար տարեկան. 40 Ֆրէ
" " " " վեցամսեայ. 20 "
Դրամի փոխարէն փոստի թղթակ կ'ընդունուի, 115 դրուշ մուրը 100 դրուշ հաշուով:
Տեղական թղթատարի համար բաժանորդներու կը վերաբերի:
Յաճուցմանց համար պիտի ի դիմել ուղղակի խմբագրատուն:

20 ՓԱՐԱ

ՀԱՐԻՒՐԱՄԵԱԿԻ ՄԸ ԱՌԹԻՒ

Ձիւդ Հարիւր տարի առաջ, 1798ի վերջերը, Յակոբ Շահան Ջոպեան հայերէն լեզուի դասախօսութիւնը կը սկսէր Բարիզի արեւելեան լեզուներու վարժարանին մէջ: Շահան Ջոպեան գաւառացի հայ մըն էր, որ դեռ նոր հասած էր Բարիզ: Հմուտ հին հայերէնի, փափաքած էր իր լեզուն ուսանդել Ֆրանսացիներու, որոնք սկսած էին արդէն ուսիլ ուրիշ արեւելեան լեզուներ: Իր նախաձեռնութեամբ է որ հայ լեզուն հարիւր տարիէ ի վեր կ'ուսանդուի Բարիզի այդ վարժարանին մէջ, ուրկէ ելած են Տիւրօրիէ, Լանկլուա, Սէն-Մարթէնի, Էօժէն Պօրէի և Գաւրիէլի պէս հայագէտներ:

Այս դարեդարձին կ'անդրադառնամ կարդալով Բազմավէպի վերջին թիւը, զոր Մղձաւերը բերաւ երէկ, և ուր չահնկան տեղեկութիւններ արուած են այդ վարժարանին վերջին քննութեանց վրայ: Այս տարի երրորդ կարգի երկու աշակերտներ, Պ. Պ. Ռամիզ և Գասնօ, ընթացաւարտ եղեր և ստացեր են հայագէտի վկայական իրենց դասախօս Օկիւստ Գաւրիէլէն: Իրենցմէ զատ կան ուրիշ տասը աշակերտներ ալ, որոնց հինգը երկրորդ կարգէն անցած են երրորդի և հինգն ալ առաջինէն երկրորդի:

Աւելի ճշմարիտ անակնկալ մը եղած ինձի համար, որովհետեւ կը կարծէի թէ արեւելեան լեզուներու վարժարանին մէջ հայ լեզուի ուսուցումը անուանական է միայն:

Արդարեւ 1882ին երբ այցելեցի այդ վարժարանը, և փափաք յայտնեցի ներկայ դանուիլ հայերէնի դասախօսութեանց, ըսուեցաւ ինձի թէ երեք աշակերտ միայն արձանագրուած են այդ ճիւղին, և անոնք ալ կանոնաւորապէս չեն հետեւիր դասախօսութեանց: Լսած էի անկէ առաջ ալ թէ Տիւրօրիէ դասատուութեան միջոցին, որպէս զի դասախօսութիւնը չընկճուի առ ի չգոյէ աշակերտի, երկու անձի դրամ կը վճարուէր որ գան երթեան... քնանալ գրասեղաններուն վրայ այն պահուն ուր Տիւրօրիէ կը բացատրէր եղիկի խրթնութիւնները կամ եղիչէի ոճին նրբութիւնները:

Ձշմարիտ հաճոյքով է որ կը կարդամ ուրեմն թէ հայ լեզուի բանասիրական կարեւորութիւնը ըմբռնուած են այսօր տասնեակ ֆրանսացի աշակերտներ, որոնք կը հետեւին Գաւրիէլի դասախօսութիւններուն, առաջին տարին կարդալով և թարգմանելով Մ. Խրէրը, Ե. Դարու հայ դրականութեան այն նշանաւոր աշխատութիւնը, երկրորդ տարին Խորենացիի երկը և վերջին տարին Փաւստոսի, Սեբէոսի պէս մատենագիրներ:

Իրենց դասախօսը, Գաւրիէլ, համակրելի անձնաւորութիւն մըն է: Իր սուր ակնարկը, պարզ ու անսեթեւեթ ձեւերը, ի վեր կը հանեն ներկայն գիտնականը: 1882ին, երբ տեսայ զայն, դեռ նոր սկսած էր հայերէնը ուսուցանել լրջօրէն: Ստանձնած էր այդ լեզուին դասախօսութիւնը, որովհետեւ իրմէ յարմարագոյնը չի կար: Խօսեցայ ինձի Լաւէրի Գրաբարի Քերականութեան վրայ, գիմաներէն գրուած, զոր ինք թարգմանած էր ֆրանսերէնի և դոր մտադիր էր հրատարակել: Ցըսէր թէ իր նպատակն էր ասով յարմար դասագիրք մը ունենալ տալու համար այն ֆրանսայի աշակերտներուն, որոնք հայերէն պիտի սորվէին: Այդ դիւրը, եռքէն, 1884ին տպագրել տուաւ: Գաւրիէլ ծանօթացաւ հայ բանասիրական աշխարհին այն լրջի ուսուցիասիրութեամբ մտնաւանդ, որով վերլուծեց Խորենացիի երկը՝ արդի քննագատութեան մանրակրկիտ և բազմակողմանի ոգիով:

Գաւրիէլ առաջ և Շահան Ջըրպետէ եաքը, Բարիզի արեւելեան լեզուներու վարժարանը ունեցած է ուրիշ երկու նշանաւոր դասախօսներ: Լըվասան մը Փլօրիվալ 1830ին յաջորդած է Շահան Ջոպետի: այդ Փրանսասացի հայագէտը, որ Փլանեարէնի թարգմանած է, ի մէջ այլոց, Մխիթար Գօշի «Առակներ»ը և Եղնիկի «Ընդդէմ աղանդաց»ը, երեսուն երկու տարի հայերէն դասախոսած է Լիլ փաղցի վարժարանին մէջ, և 1862ին մեռնելով իրեն յաջորդ թողած է Էտուառ Տիւլօրիէն, որ իր բովանդակ կեանքը նուիրած է արեւելեան լեզուներու ուսումնասիրութեան, մանաւանդ Հայերէնին:

Բարիզի արեւելեան լեզուներու վարժարանին մէջ հայերէնի դասախոսութեան հարիւրամեակին առթիւ յիշատակելով այս անուններն, մեր նպատակն է ցոյց տալ, այն կարեւորութիւնը զոր օտարներն ալ կուտան մեր հին լեզուին և հայ բանասիրութեան: Մինչերի մահուան առթիւ յիշատակելնիք գերման հայագէտները: Ասոնցմէ զատ Ռուսիոյ, Իտալիոյ, Պէլճիգայի մէջ ալ կան նշանաւոր հայագէտներ, որոնք կը զբաղին հայ լեզուին ուսումնասիրութեամբ, և կարգ մը ստուգաբանական, գիտնական հետազոտութիւններով կը լուսաբանեն միշտ հայ բանասիրութեան մութ կէտերը: Մխիթարեան Հայրերը և ռուսահայ բանասէրները կ'աշակցին և կը հետեւին անոնց: իսկ քանիներ ունինք մեր մէջ որ լրջի կերպով չգան, զոր օրինակ, ուսումնասիրելու հայ լեզուին ծագումը, կազմութիւնը, արդի աշխարհաբարին պատմութիւնը, գաւառաբարբառներուն թարգման գանձերը, անոնց քերականութիւնը, են:

Մենք կը հետամտինք հարեւանցի աշխատութեանց, ու չենք ալարիր լրջի ուսումնասիրութիւններէ: Այս չէ՞ պատճառը որ մինչեւ այսօր գրեթէ չենք կրցած թրքահայոց մէջ մտնունդ ընել ճշմարիտ բանասէր մը, երբ այնքան ունինք գրական արժանիքի տէր տպագործներ: Այդ տպագործներուն փութկոտն ամէնէն աւելի ցանկացողը և ծախահարողը ըլլալով հանդերձ, չեմ կրնար չցաւիլ տեսնելով լրջի ուսումնասիրութեանց մասին մեր ունեցած յարմարութեան պակասը: Մեր ընթերցողներն իսկ այս նկատմամբ անտարբեր կ'երեւան: Քանի՛ քանի՛ անգամ յառ եմ դիտողութիւններ այս կամ այն գրքուոյկին վրայ, որ գանգատ, անասլորժ, նոյն իսկ անտանելի կ'երեւայ, որովհետեւ խնդիր մը պարզելու, բան մը սորվեցնելու կը ձգտի, և ոչ թէ զբօսայնելու կամ հրապուրելու ընթերցողը: Սակայ ցաւալի երեւոյթ մըն է որուն դէմ պէտք է հակագործել ազգու կերպով: Գրողները և ընթերցողները պէտք է գիտնան որ ազգի մը գրականութեան զարգացման համար այնչափ կարեւոր է նորավէպը, քերթուածը, քրոնիկը, որչափ ճաշասիրական ուսումնասիրութիւնները, որոնք մանաւանդ փոխանցման մէջ գտնուող նորաբողոքով գրականութեան մը համար էական են:

ՀՐԱՆՏ ԱՍԱՏՈՒՐ

ՄԵՐ ԲԱԺԱՆՈՐԴՆԵՐՈՒՆ ԵՒ ԳՈՐԾԱԿԱԼՆԵՐՈՒՆ

Մեր գաւառի պատ. բաժանորդներէն կը խնդրենք որ անյապաղ իրենց չվճարուած բաժնեգիններու ուղարկին մեզի: Հակառակ պարագային, պիտի ստիպուինք թերթերու առաքումը դադրեցնել:

Նաեւ գաւառի մեր պատ. գործակալներն ալ կը խնդրենք որ եթէ բաժանորդներէ գանձուած դրամ ունին քովերնին, ժամանակ չկորսնցնելով զրկեն:

ՍՈՒՐԲ ԵՐԿԻՐ ԵՒ ԻՐ ՊԱՏՄԱԿԱՆ ՎԱՅՐԵՐԸ

ԵՐՈՒՍԱՂԷՄ, 9 Նոյեմբ.

Խոստացեր էի գրել Երուսաղէմի պատմական վայրերուն վրայ՝ որոնք քրիստոնեի մը համար կ'ունենան ուխտատեղիներն են: Սակայն այս խոստումս կատարիլ առաջ՝ հարկ կը համարիմ նախ անոր պատմական մէկ քանի կէտերուն վրայ համառօտ ծանօթութիւն մը տալ Աւետեաց քրիստոնեաներուն:

Ա.

Սուրբ Երկրին մէջ ամէնէն փառաւորն ու պանծալին, իրրեւ տեղի փրկագործ չարչարանաց, մահու և Յարութեան Քրիստոսի, Երուսաղէմն է՝ ուր աստուածային դիմառնութեան պատգամները թափեցան, ուր սիրոյ և խաղաղութեան համար եւեթ հռչակուեցան աւետեան չքնեղ ճառերն, և, այս պատճառաւ կը կոչուի նաեւ Սուրբ Քաղաք: Իսլամական ազգաց համար ալ սուրբ է Երուսաղէմ, վասն զի հոն է Հարկմը-Շերիֆը՝ բարձրացած բուն իսկ Սողոմոնեան տաճարին հիմունքներուն վրայ, այնքան չքեղ ու հոյակապ՝ որ հիացում կը ներշնչէ ամէնուն, և որ նուիրական վայրերու գլխաւոր ուխտատեղիներէն մէկն է Իսլամաց համար: Սուրբ է նաեւ երեսփոխական հրէից համար, վասն զի հոն էր իրենց նուիրական տաճարը, որուն աւերակին չքվապատկէն դեռ կանգուն մնացած մէկ քանի քարերը կը յարդեն մինչեւ ցայսօր և գանոնք իրենց արցունքներովը կ'ողողեն ամէն չաբաթ-մուտի երեկոյեան:

Երուսաղէմի գոյութիւնը չա՛տ հին է, և Տակիտոս՝ Մովսէսի կը վերագրէ անոր հիմնարկութիւնը, բայց պատմագրին այս վկայութիւնը ընդունուի կամ ոչ, սա է հմմարիտը որ Քրիստոսէ 2000 տարի առաջ կար այն քաղաքը զոր հիմնեց Մելքիսեդեկ, Աբրահամ վրայ և անուանեց Սաղէմ:

Հիմնարկութենէն յետոյ տարի յետոյ Յեփուսացիք կառավարեցին Սաղէմն և առաջ վարելով իրենց իշխանութիւնը դէպ ի Սիոն՝ ամրացուցին զայն իրենց նախահօր Յեփուսի անունով և Սաղէմի ու Սիոն՝ իրրեւ միացեալ քաղաք կոչուեցան Յեփուսաղէմ և յետոյ Երուսաղէմ: Դաւիթ 1049 տարի առաջ, այս քաղքին տիրեց և անուանեց Քաղաք-Դաւթի:

Սողոմոն ժամանակ Երուսաղէմ իր փառաց գագաթնակէտը հասեր էր: Աստուծոյ Տաճարին և ուրիշ հոյակապ շինութիւններու տեսարանը, վաճառականական գործօն յարաբերութիւնները մինչեւ Հնդկաստան ու Ափրիկէ, և ուրիշ զանազան հանգամանքներ Երուսաղէմը Արեւմտեան Ասիոյ քաղաքակրթութեան միակ կեդրոն հռչակեր էին, սակայն Սողոմոնի մահուանէն յետոյ ինկաւ կործանութեան և, գարաւոր ժամանակոյ մէջ, զանազան փոփոխութիւններէ անցնելէ ետքը, ա՛լը ուրեմն Օսմանեան Վեհապետներէն Մեծազոր Կայսր Սուլթան Սլիմ Ա. Եավուզ, 1517 թուականին, երբ փառաւոր յաղթանակաւ նուաճեց Սուրեստանն ու եգիպտոսը, այն տեղ Երուսաղէմն ալ իր իշխանութեան ներքեւ առաւ:

Երկրակիչ տակ Սուլթան Սիւլէյման Ա. Գանունի, 1534ին, ամրացուց Երուսաղէմը գեղեցիկ պարիսպներով և փառաւոր դռներով որոնք կը մնան մինչեւ ցայսօր իրրեւ քաղաքական մեծագոյն հրնութիւններ:

Երուսաղէմ հիւսիսային լայնութեան 31° 46' 43" և արեւելեան երկայնութեան 35° 13' աստիճաններուն վրայ կը գտնուի և 780 մեթր բարձրութիւն ունի Միջերկրական ծովէն: Բաց ի հիւսիսային կողմէն, չրջապատուած է խոր հեղեղատներով, որոնց չորքն ալ կը պատեն բարձր բլուրներ որ ի հեռուստ ի՛րգրկիւն երուսաղէմի աքսնչելի տեսարանը: Արեւելեան հեղեղատը կը կոչուի Ովսափատի կամ Կեդրոնեան Ձոր, որ չորս հազար մեթր երկայնութիւն ունի և կը բաժնէ Երուսաղէմը Ձիթենեաց և Ձաթ-Խորհրդոյ լեռներէն ու Սեղմմայի դրախ կողմէն կ'երթայ կը միանայ հարաւային և արեւմտեան միւս հեղեղատներուն հետ:

Քաղաքը չրջապատող կոնաձեւ բլրակներէն զատ խիստ մօտ երեք զլխաւոր լեռներ ալ կան որոնց բարձրագոյնն է Զիթենեաց լեռը Միջերկրականէն 830 մեթր բարձր, և ի՛արձանանայ հանդիպ Երուսաղէմի ճիշդ անոր արեւելեան կողմը Աստուածորդւոյն յանկալի առանձնավայրն ուսիից բարձրացաւ յերկինս:

Երուսաղէմի բնակչաց թիւն, ըստ վերջին վիճակագրութեան (1893)՝ 43,000ի կը հասնի: Մահմետականաց թիւն է 7560. իսկ քրիստոնեայք՝ 7070 կը հաշուին որոնց 4000ը Յոյն են, 2000ը Լատին, 510ը Հայ, 300ը Բողոքական, 20 Հայ-Հռովմէական, 50 Յոյն-Հռովմ. 100 Արբատ, 75 Հաւկէ և 15 Ասորի: Մնացեալը Հրեայ: Այս հաշուէն զատ են երկու հարիւրի չափ Գերման բողոքականներ, երեք հարիւրի չափ Տամարական կոչուած գերմանիներ և հարիւր յիսունի չափ Գերման-Կաթոլիկներ: Մնացեալները հրեայ են:

Աշնան սկիզբներէն սկսեալ՝ մինչեւ Զատկական տօնական օրերը՝ անհն տարի գրեթէ՝ լիբաքանչիւր ապրիլ ամսոյն թիւ մը ուխտաւորներու կու գայ աւելնալ Երուսաղէմի բնակիչներուն վրայ: Այս ուխտաւորները որոնց մեծագոյն մասը Եւրոպացիները և Ռուսերը կը կազմեն՝ քիչ մ'ետ երթեւեկի են, սակայն Երուսաղէմի համար միշտ նոյնն է՝ ամէն տարի ուխտաւորներու նորոգուելովը: Ժամանակ կ'ըլլայ որ 15-20,000 ուխտաւորներ՝ զարմանալի և խիստ հետաքրքրական երեւոյթ մը կ'ընծայեն Երուսաղէմի փողոցներուն, չհկանեցուն և եկեղեցիներուն մէջ, իւրաքանչիւրն իրեն ազգային յատուկ տարազովը, լեզուովը ու զանազան հանգամանքներովը: Ճանդալատ զգացումներով կը չրջին ամեն տեղ սեւեռուն աչքերով, որոնց մէջ կը փայլի եռանդը իրենց հաւատքին: Անոնցմէ չատեր մեծամեծ զբօսղոզութիւններ ընելով իրենց անձին, եւ հան են կատարելու իրենց ուխտը, աղքա՛ր, չա՛տ աղքատ, բայց եռանդուն ու ոգեւորուած, նախամեծար հանգերձելով անօթութենէն նեղուիլ և ամէն բանէ զբրկուիլ, քան մեռնիլ՝ առանց ծունր դնելու Աստուածորդւոյն Սուրբ Գերեզմանին առջեւ: Տեսնուելու՛ց արժանի են մանաւանդ Ռուսերը՝ խիստ աղքատիկ դասակարգէ, որ իրենց անբաւական պաշարովը բեռնաւորուած հետիոտն կու գան, խումբ խումբ, եաֆային մինչեւ Նիւսուա-ղէմ, կ'երթան մինչեւ Յորդանան, կը չրչին ամէն ուխտատեղի, կ'երկարին անոնց սալայատակներուն վրայ երկար գիշերներ, չատ անգամ անգթաբար, անքթիթ, առանց անկողնի: երկիւղ չունին ո՛չ ցուրտէն, ո՛չ տաքէն. իրենց համար չեն ձիւնն ու անձրեւը, բուքն ու քամին, ա՛յնքան զօրաւոր է հաւատքն իրենց սրտերուն մէջ, իրենց անձերէն չա՛տ զօրաւոր:

Արդէն սակիս առաջ ուրիշ յօդուածով մը նկարագրած ըլլալով Երուսաղէմի իր պարիսպներէն դուրս, այժմ կը ներկայացնեմ Երուսաղէմը իր պարիսպներուն ներս:

Ամբողջ քաղաքը չորս գլխաւոր թաղերու բաժնուած է:

Առանցմէ մէկն է՝ Մահմետականաց թաղը որ քաղքին արեւելեան-հիւսիսային կողմը կ'ընդգրկէ: Հոն է կառավարութեան պաշտօնատունը, Օմարի Մզկիթը (Հարկմը-Շերիֆ), Լատինաց Ս. Աննայի փառաւոր եկեղեցին, Սիոնի Կուսանաց մեծ հաստատութիւնը և Աւստրիական Հիւանդանոցը:

Միւսը՝ հիւսիսային արեւմտեան կողմն է և կը կոչուի՝ Քրիստոնէից թաղ (Հարկմը-Նասարա): Այս թաղին մէջ են Քրիստոնեաց Ազգաց Հաստատութիւնները ու բնակութիւնները: ամենամեծ ուխտատեղին բոլոր քրիստոնէից Ս. Գարեթեան տաճարը կամ ինչպէս որ կ'ըսուի Ս. Գերեզմանը, Բազա Նօխա հիւանդոցը, Ֆրանչիսկեանց վանքը և Ծուռնոց Պատրիարքարանը: Այս թաղին մէջ է քաղքին չուկայի գլխաւոր մէկ մասը և եվկիոյի աւազանը՝ իրրեւ հետաւոր դարերու հնութիւն՝ զոր Յիզէ եվկիոս չինել տուած է:

Երրորդն է Հրէից թաղը քաղքին հարաւ արեւելեան կողմը ուր բազմութիւն հրեայ ընտանիքներ իրարու վրայ դիզուած կը բնակին:

Իսկ հարաւային արեւմտեան կողմն է Սիոնի բարձունքը՝ որ քաղքին չորրորդ թաղը կը կազմէ: Ա յս թաղին մէջ հաստատած են Անգղիացիք եկեղեցի մը և դպրոց մը՝ ուելի բողոքականացնել Հը րէից ի նպատակ: Իսրայէլ այս ճարպիկ գաւակները՝ բողոքական դառնալու համար բաւական դրամ կը տրուին, բայց չատեր՝ երբ դրամը կը սպառնան՝ վերադին իրենց հայրենի կրօնքին կը դառնան: կան նաեւ Հրեաներ որ կրօնքը չհագուելով՝ իրենց կենացը ընթացքին մէջ եօթը կրօնք փոխած և սակայն դարձեալ միշտ Հրեայ մնացած են:

Անգլիացիներուն յիշեալ եկեղեցւոյն դէմն է Դաւթի հեռադիտակ բերդը և ընդարձակ գօրանոց մը բերդին չարակից ուսիից 50 քայլ հեռու կը գտնուի մեր Ս. Յակովբեանց լայնատարած փառաւոր ու հոյակապ վանքն իր անզուգական Պատրիարքարանովը:

Վ. ՐՈՑԵՐ

ՔՐՈՆԻԿ

ՀԱՅ ԳԻՏՈՒՆՆԵՐ.—ՀՐԱԺԱՐԱԿԱՆԻ ՄԸ ԱՌԹԻՒ.—ԱՌՏՆԻՆ ԿԵԱՆՔԻ ՄԸ ՕՐԻՆԱԿԵԼԻ ԿՈՂՄԸ.—ԴԱՐՁԵԱԼ ՀԻԱՆԴԱՆՈՑ. ՀԱՄԲՈՅՐԻ ՄԸ ԳԻՆԸ:

Բրմիէսար Անգրէաս Արծրունի կեանքին գլխաւոր դիծերն ու գիտական աշխատութիւնները ամփոփող յօդուածի մը կը հրատարակէ Բազմավէպ, հանգուցեալին պատկերովը,—լուրջ ու համեմիր գնդը նուիրաբերուով մը չրջանակուած, իսկ թեւացի ճակատ՝ խիտ ու առատ մազերու տակ, և անհնարին սեւեռուած միւսմանգ աչքեր, աւելի բանասիրի քան գինուորի նայուածք: Թէեւ արդէն երեք տասնեակ անցած են իր մազերն ի վեր, բայց այնքան հակիրճ կերն գծագրած են երեսին այնքան հակիրճ կերն գծագրած են երեսին վրայ, որ Վենետիկի Հանդիսատեսը զգալի պակաս մը կը նկատէ անոնց մէջ, զոհ երեսնականներու և գոյներու կատարեալ ցուցակ մը քաղել տալով: Անդրէաս Արծրունին ծնած էր 1847ին, Մոսկուա: Քանդրակ տարեկան հասակին մէջ Ֆիլերսպուրգի հանսակին մէջ Ֆիլերսպուրգի հանսարանին չրջանը աւարտելով Հայտ Լազերկի հանսարանը կը մտնէ և 1870ին քիմիաբանութեան տոքթորի քննութիւնը կ'անցնէ, յաջողական: Թէև իր գործունէութեան սպարէզը Եւրոպա ընտրած, սակայն մայրենի լեզուն արհամարհողներէն չըլլալով, 1873ին Ս. Ղազարի վանքը կ'երթայ հայերէն սորվելու: Երկու տարի Մխիթարեան հայրերուն աշակերտելէ ետքը օգնական ուսուցչութեան (ասիստենդ) պաշտօնի կը կոչուի Սգրբազարի և 1877էն 1883 Պէրլինի ամէնէն նշանաւոր համալսարանին առանձնական ուսուցիչ կ'ընտրուի. այդ վեց տարուան չրջանէն ետքը, կը փոխադրուի Պէյրութ՝ իբրեւ պրոֆէսորի տեղ մը կը բռնէ այնտեղ մինչեւ 1897ին, երկրաբանական գիտութեան սէրը կը մղէ դինքը Ուբալ լեռները ուսումնասիրելու: այս վերջինը անդրադարձնելի կերպով կը զբաղեցնէ բրմիէսար Արծրունիի չնչառութեան գործարանները, և մահպարի հիւանդութիւն մը կը զգեստէ դինքը որուն հալիս կրցաւ կուտ ի ազ տալ երեք տարի:

Այս նօթերուն կը յաջորդէն, իր հրատարակած երկասիրութեանց ցուցակը, ամէնէն ալ հանքաբանական ու քիմիական նիւթերու վրայ գրուած լուրջ գործեր, իր անդամակցած Ակադեմիներուն անունները, և իր մահուան ատիթ տրուած կովկասի Հայերէն, ռուսական ու գերմանական համալսարաններու կողմէ եղած համակրանքի ու ստացի արտայայտութիւնները, որոնք արժանաւոր յիշատակարաններ են իր արդիւնաւոր կեանքի լեցուն էջերուն: Անդրէաս Արծրունի կորուսաը այնքան աւելի ցաւալի ու զգալի է ամէնուս համար որքան հոգեպատիւ են մեր մէջ գիտական ճշմարիտ տաղանդները որոնք օտարներու առջեւ իրենց ստացած ճշմարիտ գնահատմամբ ու յարգանքովը պատիւ բերեն ազգութեան:

* * *

Այս պատեաւքիր ու տաղանդաւոր անձնաւորութիւններէն մին է, ու առաջիններէն մէկը, Պօղոս փաշա, որուն եգիպտահայ հետաքրքիրը ու հանրային գործառնութենէ մեկուսացումը ծանուցանելեսաւ չարմուա մէջ: Պիտուն մը, բարին բովանդակ նշանակութեամբ, և մանաւանդ անդուլ անդադար աշխատող մը, որ՝ հանապազ իր ընկերային փոյլուն դիրքին և նիւթական հանգամանքէ կոցութեանը՝ պատանի հասակէն ինքնաշինութեան օրինակելի սիրայր մը եղած է. վերջ ի վերջ՝ Բօնի'ղ է Շոսէ'ի չրջանը աւարտելէն ի վեր՝ իր ճարտարգէտի կարողութիւնը զարգացուցած ու արդիւնաւորած է եգիպտական ոստանին մէջ որուն ընդարձակածաւալ երթեւեկութիւններուն իրական վարիչը ու կազմակերպիչը եղաւ երկար տարիներ: Եւ հաւանաբար, անձնական տպաւորութիւնը և Բարիզ իր ծնողքին քով տարեվերջ փափագը հարկադրելին վինքը կրկնել իր հրաժարականը որ անցեալ տարի մերժուեցաւ երկիցս: Ցնօրէն բառը կատարելապէս չի համապատասխաներ Պօղոս փաշայի թղած պաշտօնին որ եգիպտական կառավարութեան ներկայացուցչէն էր երկաթուղիներու վարչութեան մէջ, միւս երկու անդամներէն բոլորով Ֆրանսացի մը ու Անգլիացի մը. բայց մանաւանդ իրական բոլոր հոգը կը ծանրանար հայազգի պատասխանատուին վրայ որուն գործնական միտքը, թարմ կարողութիւնը և վարչական տաղանդը մշակ կորգ անցած էին, իր օրուան կեանքը համակ գրաւուած էր այդ բազմաճիւղ վարչութեան գործերովը, գրասենեակին մէջ թուղթերուն ու թղթակներուն վրայ հակած, անսպառ տեղեկ նորահասուցա գիծերու յաւտակաձեւերը ճղդելով ու հարցային գինուիչներ կամ թէ ազդարարներ կամ թէ ազդարարներուն մէջ երկրագործական ու հիշատակարանական քննութիւններով զբաղած: Այս վերջին պարապմունքը կը կազմէր իր ժամանցն ու զբօսանքի միակ բաժինը, ամէն ճշմարիտ գիտնի պէս ինքն ալ կարեւորութեան չընծայելով աշխարհի ժամանցներուն, թատրոն, երեկոյթ, պարահանդէս:

Տեսակ մը հիացում կ'զգար դիմելինք այդ գրեթէ միլիոնատէր որ օրը օրին աշխատութեամբը ապրող պարզ մարդու մը երանութիւնը կ'երեւակայէր, որ Ամերիկայի մէջ ունեցի գիմէր ժամանակ յարդը ու Ամերիկացիի մը ձեռներէցութեամբ մեծ լատիֆունդիաներ ու մեծագործներ հիմնելու էր: Իր ժամերը հաշուուած էին ու վարկեանները ժամու մը չարգ ուսնէին իր աչքին: հայարանի մը մէջ սպասած կամ կառք նստելու միջոցին, անձնագրի մէջ գործ մը expédier կ'ընէր յանկարծ, և ոչ սպասիկ թէ մանուածոյ վարդին մէջ, որով կ'երթեւեկէր երեսին վերին ու Ստորին եգիպտոսի գիծերուն վրայ, չարժուն գրասեղան մը ու պզտիկ մանեակարան մը իր պատգիրը հետը:

Այս պարագաները կը յիշեմ անցողակի, որովհետեւ գոն մը կայ անոնց մէջ ծոլերուն, յափրացածներուն, հարբասցողներուն ու չեհեներուն համար: Հարկ է որ ամէն տեսն օտարչ տեսնէ ինքզինք գիմելու համար մը ուրիշներու վրայ, ուրիշներ ալ ինքզինքնին գիմելու համար մը որ պատգիրը հետը:

Այս պատգամները կը յիշեմ անցողակի, որովհետեւ գոն մը կայ անոնց մէջ ծոլերուն, յափրացածներուն, հարբասցողներուն ու չեհեներուն համար: Հարկ է որ ամէն տեսն օտարչ տեսնէ ինքզինք գիմելու համար մը ուրիշներու վրայ, ուրիշներ ալ ինքզինքնին գիմելու համար մը որ պատգիրը հետը:

Ինչպէ՞ս կը կարծէք որ Նաւպար փաշայի թոռները անցընեն իրենց դասերին ուսեցած պարապ ժամերը ու կիրակիները: Մանչերը՝ պարտիպատճառութեամբ ու աղջիկները... խոհարարական վարժարանները: Պողոսեան նազելաչուք պզտիկ օրիորդները թերեւս չատ աւելի ազդուն ու օգտաւէտ այս անցողակի յիշատակութիւնէն քան ինչ որ չեն բրած կարգալով պատահարար թէ Ֆրանսացի մարգիւզիի մը կամ աղնուական անգլուհի մը իր աղջիկներուն վրայ պարզ կը դնէ սորվիլ թէ խոհանոց մը ինչ բան է, թէ տանձ տիկին մը ինչպէ՛ս պէտք է գիտնայ կերակուր պատրաստել՝ գնել գիմակցին հրամայելու համար իր ձեռքին տակ գտնուելիք սեղանապահին ու տպատաւորներուն:

* * *

Ոչ նուազ թանկագին ներշնչում մը, զոր տալու համար օր չանգնիր որ հայ լրագրութիւնը օտարին օրինակներ մէջ բերելու չհարկադրուի, բարեգործութիւնն է: Վերջին երկու չարաթներուն մէջ մտնաւանդ չատ խօսուեցաւ ու գրուեցաւ անոր վրայ, առանին գանձանակներուն արդիւնքին ու Հիւանդանոցի տպազարներու պէտքին առթիւ: կը կարծէք սակայն որ յաջորդ վեցամսեայ աւելի՛ առատ պիտի ըլլայ առանին գանձանակներուն արդիւնքը կամ թէ տազարներու չինութիւնն ստանձնող վճռանձնախանձ նուիրատուներ մը պիտի երեւնայ մեր հարուստներուն քով: Մ'ը էր թէ խարտած ըլլայինք այս չատ տառութեանը մէջ, Թագ ներէ մեզի Տօքթ Խիհեան էֆէնտին եթէ, համակրելով հանդերձ իր բարի զգացմանց, հրապարակաւ խոստովանելու անկեղծութիւնը կ'ունենանք թէ տեսակ մը թերհաւատութեամբ հրատարակեցինք իր ծանօթ նամակը: Բանտէր ու մարգասէր բժիշկը կ'առաջարկէր որ հայ ընտանիքները, այս տարի, բացառիկ զոհողութեամբ մը հրազարին կազանդի պտուզներէ, նուէրներէ, խաղիքներէ, անոնց գումարը չատախցնելու համար հիւանդատան տազարներու չինութեան ստանձնող վճռանձնախանձ նուիրատու մը պիտի երեւնայ մեր հարուստներուն քով: Մ'ը էր թէ խարտած ըլլայինք այս չատ տառութեանը մէջ, Թագ ներէ մեզի Տօքթ Խիհեան էֆէնտին եթէ, հակառակելով հանդերձ իր բարի զգացմանց, հրապարակաւ խոստովանելու անկեղծութիւնը կ'ունենանք թէ տեսակ մը թերհաւատութեամբ հրատարակեցինք իր ծանօթ նամակը: Բանտէր ու մարգասէր բժիշկը կ'առաջարկէր որ հայ ընտանիքները, այս տարի, բացառիկ զոհողութեամբ մը հրազարին կազանդի պտուզներէ, նուէրներէ, խաղիքներէ, անոնց գումարը չատախցնելու համար հիւանդատանտազարներու չինութեան ստանձնող վճռանձնախանձ նուիրատու մը պիտի երեւնայ մեր հարուստներուն քով: Մ'ը էր թէ խարտած ըլլայինք այս չատ տառութեանը մէջ, Թագ ներէ մեզի Տօքթ Խիհեան էֆէնտին եթէ, հակառակելով հանդերձ իր բարի զգացմանց, հրապարակաւ խոստովանելու անկեղծութիւնը կ'ունենանք թէ տեսակ մը թերհաւատութեամբ հրատարակեցինք իր ծանօթ նամակը: Բանտէր ու մարգասէր բժիշկը կ'առաջարկէր որ հայ ընտանիքները, այս տարի, բացառիկ զոհողութեամբ մը հրազարին կազանդի պտուզներէ, նուէրներէ, խաղիքներէ, անոնց գումարը չատախցնելու համար հիւանդատանտազարներու չինութեան ստանձնող վճռանձնախանձ նուիրատու մը պիտի երեւնայ մեր հարուստներուն քով: Մ'ը էր թէ խարտած ըլլայինք այս չատ տառութեանը մէջ, Թագ ներէ մեզի Տօքթ Խիհեան էֆէնտին եթէ, հակառակելով հանդերձ իր բարի զգացմանց, հրապարակաւ խոստովանելու անկեղծութիւնը կ'ունենանք թէ տեսակ մը թերհաւատութեամբ հրատարակեցինք իր ծանօթ նամակը: Բանտէր ու մարգասէր բժիշկը կ'առաջարկէր որ հայ ընտանիքները, այս տարի, բացառիկ զոհողութեամբ մը հրազարին կազանդի պտուզներէ, նուէրներէ, խաղիքներէ, անոնց գումարը չատախցնելու համար հիւանդատանտազարներու չինութեան ստանձնող վճռանձնախանձ նուիրատու մը պիտի երեւնայ մեր հարուստներուն քով:

ՓԱՐԱՁԱՆՔ

ՏՂԵՈՒԹԻՒՆ ԱՂՋԿԱՑ

Թաղաքապետ եզեռնասպան Ղազարոսին ներկայացնելու համար Ոստան Ալեքսանի Ոստանեան ոստիկանապետ Ա. Ֆրանգուլեանը ստիպուած է եղել ինքնագլուխ ձերբակալել Ղազարոսին, որովհետեւ Ոստանեան ոստիկանութիւնը ոչ մի կերպ չի ուզել կատարել Ալեքսանի ոստիկանապետի պահանջը։ Ղազարոսը ձերբակալուելուց յետոյ ոստիկանապետ Ֆրանգուլեանը հեռագրել է Ոստան, որ ուղարկեն ոստիկան՝ Ղազարոսին տանելու համար։ Ոստանից ուղարկուած ոստիկանը Ղազարոսին ներկայացրել է Ալեքսանի ոստիկանապետին։

Ղազարոսը ձերբակալուելուց յետոյ ոստիկանապետ Ֆրանգուլեանը հարցաքննել է նրան։ Ղազարոսը ասել է, որ ինքը Ոստանում ապրել է 20 տարի եւ ամբողջ ժամանակ զբաղուել է առեւտրով։ Ոստանում նա ունեցել է մի խանութ, որ գտնուել է Ոստանի ամենաշքեղ մասում։ Ղազարոսը ասել է, որ ինքը ամուսնացած է եղել եւ ունեցել է 3 զաւակ։ Ոստանում նա ունեցել է մեծ ծանօթութիւններ։ Ղազարոսը ասել է, որ ինքը ոչ մի անգամ չի եղել Ալեքսանում եւ ոչ մի ծանօթ չունի այդ քաղաքում։

ՄԵՂԱՓՈՍ

Ծանուցումներ, առաջին անգամ տպվելիս՝ 1 տողը 15 կոպ., հետագա անգամներին՝ 10 կոպ.։ Ծանուցումներ ընդունվում են միայն մինչև ժամը 3 ցերեկվա։ Ծանուցումներ ընդունվում են միայն մինչև ժամը 3 ցերեկվա։

ԵՍԻՐ ՈՒՀԱՋՈՒՄՅՈՒ

ՂՈՆՑ ՂՎՂՈՋՅՈՎՍՅՈ

Ի.

ՄՈՑՈՒՈՂՈՆ ՅՈՈՍ
ՎՑՈՍՈՂՈՆՈ ՅՈՈՍ

—Ընկերներ, ես ձեզ համար մի նոր բան չունեմ ասելու։ Ձեզ արդեն հայտնի է, որ ես ձեր կողմն եմ։ Ես ձեզ հետ եմ ամեն ինչում։ Ես ձեզ հետ կռվի մեջ եմ մտնում։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ ոչ միայն այն պատճառով, որ ձեր կռիվը արդար կռիվ է, այլև այն պատճառով, որ ես ինքս էլ ձեզ նման կռվող մարդ եմ։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր կռիվը իմ կռիվն է։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր հաղթությունը իմ հաղթությունն է։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր պարտությունը իմ պարտությունն է։

Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար ազատություն է բերելու։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր պարտությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար ստրկություն է բերելու։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար լույս է բերելու։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր պարտությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար խավար է բերելու։

Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար կյանք է բերելու։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր պարտությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար մահ է բերելու։

—Ընկեր նախագահ, ես ձեզ հետ համաձայն չեմ։ Ես ձեզ հետ կռվի մեջ չեմ մտնում։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ միայն այն պատճառով, որ ձեր կռիվը արդար կռիվ է, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար ազատություն է բերելու, որ ձեր պարտությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար ստրկություն է բերելու։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ միայն այն պատճառով, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար լույս է բերելու, որ ձեր պարտությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար խավար է բերելու։

Ես ձեզ հետ կռվում եմ միայն այն պատճառով, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար կյանք է բերելու, որ ձեր պարտությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար մահ է բերելու։

—Ընկեր նախագահ, ես ձեզ հետ համաձայն չեմ։ Ես ձեզ հետ կռվի մեջ չեմ մտնում։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ միայն այն պատճառով, որ ձեր կռիվը արդար կռիվ է, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար ազատություն է բերելու, որ ձեր պարտությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար ստրկություն է բերելու։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ միայն այն պատճառով, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար լույս է բերելու, որ ձեր պարտությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար խավար է բերելու։

Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով, որ ձեր հաղթությունը ոչ միայն ձեզ, այլև ինձ համար կյանք է բերելու։ Ես ձեզ հետ կռվում եմ նաև այն պատճառով